

SOOČANJE MEDICINSKE SESTRE S FIZIČNIMI IN ČUSTVENIMI POTREBAMI PACIENTA IN DRUŽINE PRI PALIATIVNI OSKRBI NA DOMU

Jožica Ramšak Pajk, Marjeta Janhar

Zdravstveni dom Ljubljana/Community Health Centre, Slovenija
jozica.ramsak-pajk@zd-lj.si

Ključne besede: *patronažno varstvo, paliativna oskrba, komunikacija*

Teoretična izhodišča: Medicinska sestra v patronažnem varstvu se vedno pogosteje srečuje z neozdravljivo bolnimi in pacienti s kroničnimi boleznimi. Paliativna oskrba in tovrstni patronažni obiski so vsakdanjost. Pri izvajanju paliativne oskrbe se medicinska sestra srečuje s številnimi izzivi, med drugim je oseba, ki v zadnjem obdobju življenja preživi največ časa s pacientom in njegovo družino. Namen prispevka je izpostaviti njeno vlogo v komunikaciji, koordinaciji med osebnim zdravnikom in drugimi službami ter socialnim vidikom družinske dinamike v soočanju z boleznijo.

Metoda: Uporabljen je kvalitativen raziskovalni pristop s poglobljenimi intervjuji s tremi medicinskimi sestrami v patronažnem varstvu. V obdobju 2 mesecev so bili izvedeni z vsako sodelujočo 3 pogovori o njihovih primerih paliativne oskrbe. Vprašanja so se nanašala na temo komunikacije, koordinacije glede paliativne oskrbe med službami in o vključevanju družinskih članov.

Prvotni med kolegialni pogovor z namenom refleksije, je v soglasju s sodelujočimi prerasel v sistematično zbiranje vsebin in oblikovanja tem ter pripravo strokovnega prispevka.

Rezultati: Prepoznana so bila tri širša tematska področja. Kot prvo je komunikacija s pacientom in družinskimi člani, kjer je prisotna anksioznost, agresija in zanikanje; koordinacija in sodelovanje z osebnim zdravnikom, nego na domu in službami terciarnega nivoja; sodelovanje in komunikacija z družinskimi člani.

Razprava: Medicinska sestra v patronažnem varstvu se srečuje z različnimi primeri pri svojem delu in njena osnovna naloga je ne glede na razmere v domačem okolju, slehernemu zagotoviti čim kakovostnejšo paliativno oskrbo in obravnavo. Kronične rane, nesprejemanje bolezni in druge fizične potrebe prinašajo čustvene spremembe. Paliativna oskrba je celosten pristop, le s podporno in profesionalno komunikacijo, med profesionalnim sodelovanjem različnih služb je to mogoče zagotoviti. Raziskav o doživljanju medicinskih sester v patronažnem varstvu glede paliativne oskrbe ni veliko, zato menimo, da je prispevek lahko vzpodbuda in izhodišče nadaljnemu raziskovanju.